



# Agardando respostas de Pequín

## Description

A noticia sobre a viaxe do presidente do Goberno español a China foi vista inevitablemente no contexto da guerra a Ucraína, especialmente porque ao cabo dun ano de mutismo, no primeiro aniversario da gran invasión rusa, o goberno chinés fixo pública a súa posición sobre a resolución política da crise ucráína. Efectivamente, ao comezo da reunión con Xi, P. Sánchez puxo sobre a mesa a posición do presidente de Ucraína, V. Zelenskii, compartida pola Unión Europea, para rematar a guerra “ilegal e inxusta”, reivindicando o respecto á soberanía nacional e a integridade territorial do país.

Como era de agardar, o presidente chinés evitou referirse explicitamente a Ucraína e falou de “turbulencias internacionais” e, en xeral, de contribuír á paz e ao desenvolvemento do mundo. Fixo iso coa mesma ambigüidade e falta de concreción que caracterizan o documento sobre a “Posición de China sobre a resolución política da crise ucráína”.

Este documento de doce puntos non é un plan para resolver a crise, senón unha declaración de principios xerais que poderían ser a base de regulación, pero non está claro a quen nin como se debe aplicar. No primeiro punto proclama o respecto á soberanía de todos os países, o que por si mesmo resulta impracticable, xa que a visión rusa da súa soberanía esténdese sobre as 5 rexións ucráínas anexadas.

O segundo punto, o abandono da mentalidade da Guerra Fría, soa moi correcto, no sentido de non construír a seguridade dun país ou dunha rexión a costa doutros ou expandindo bloques militares, pero está fóra de lugar e tempo: neste conflito non existen dous bloques co seu enfrontamento ideolóxico, que foi a situación durante a Guerra Fría. O problema é que a Federación Rusa non se reconcilia co feito de ser só unha das ex repúblicas soviéticas e cre con dereito a reclamar a capacidade de mando sobre todo o que era a Unión Soviética e o seu bloque.

Os puntos 3r e 4t, cese das hostilidades e recuperación das negociacións de paz, xa fan referencia á guerra e á paz, non dun ‘conflito’. Con todo, son abstractas e non permiten entender a quen hai que deter para poder falar de paz. A suxestión da seguridade das centrais nucleares (7o) resulta baleiro, porque igualmente non menciona a invasión rusa que intencionalmente puxo en perigo centrais nucleares ucráínas.

A resolución da crise humanitaria (5º), a protección de civís e prisioneiros de guerra (6º) son medidas imprescindibles, deben levarse a cabo de forma independente ou a pesar das circunstancias, pero como tales non deteñen a guerra. O mesmo se pode dicir sobre a promoción da reconstrución postconflicto (12o): carece de sentido, mentres non se fan pasos reais para deter a guerra. Sen estes pasos, o mantemento da exportación de cereais (9o) e a estabilidade das cadeas industriais e de subministración (11o) non impedirán a prolongación da guerra. A súa vez, o cese de sancións unilaterais (10o) favorecerá claramente ao agresor, pero segundo a opinión de China, Rusia non o é.

O punto da posición de China que realmente aporta ao feito de que a guerra non escapa, é a redución de riscos estratéxicos (8º), é dicir, a oposición ao uso de armas nucleares, a prevención da súa proliferación. Xi insistiu nisto na súa reunión con Putin en Samarcanda o ano pasado, e tamén o declarou oficialmente durante a súa recente visita a Moscova.

En calquera caso, os esforzos a favor da paz por parte de China non aportan ningún progreso visible, ademais, despois da reunión dos líderes de ambos os países, produciuse unha escalada das hostilidades na fronte da guerra. Parece que despois de encontros persoais con Xi, Putin sente máis forte a firme abstención de China de condear ao agresor ruso en foros internacionais.

## APARTADOSTEMATICOXEOGRAFICOS

Europa

## ETIQUETAS

China Putin Relaciones internacionales Guerra

## IDIOMA

Galego

## INVESTIGACION

Relacións Internacionais

## Date Created

Abril 11, 2023

## Meta Fields

Autoria : 12106